

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Poesis Sacra Sive Vitae, Mortis, Et Resurrectionis
Salvatoris Nostri Jesu Christi Historia**

Hermanni, Joachim Heinrich von

Hildesii, 1743

VD18 10904743

2ndò. Christi colloquium cum Samaritana.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68828](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68828)

Angelicum submitte ducem, qui spicula draconum
 Ignea depellat, clypei que reverberet ictu,
 Inque caput nequam sua tela retorqueat hostem.
 Sic defensus eo super ardua quæque viarum
 Tundo caput colubri, Basilisci tergora calcas.
 Sit leo, sitque tigris nostris contraria ceptis.
 Unum grande nihil, magnum producet inanis.

POESEOS SACRÆ ET PARTIS TERTIÆ

INDUCTIO SECUNDA.

S. JOANNES CAP. 4.

Venit mulier de Samariâ haurire aquam. Dicit ei Jesus:
 Da mihi bibere . . . Dicit ei mulier Samaritana:
 modo tu, Judæus cum sis, bibere à me potes, quæ
 mulier Samaritana? Respondit Jesus, & dixit ei: Si
 donum Dei, & quis est, qui tibi dicit: Da mihi bibere,
 tu forsitan petiisses ab eo, & dedisset tibi aquam vivam.

SYNOPSIS.

Dominus & Salvator noster Jesus Christus Samaritanam
 puteum Jacob convertit: docet Sichæenses: sanat agri-
 zantem filium Reguli; & Discipulis Joannis Baptista, ab
 rode in carcerem missi, ad propositam questionem, cum exhibi-
 ne miraculorum, respondet.

Joan. **I**n Samaritano fons est crystallinus agro, (Joan. 4.)
 4. Quem Patriarcha Jacob quondam fodisse referunt.
 Ex quo, dum Christus transit, muliercula quædam
 Haurit aquas; Dominus, quem nec penitissimum
 Humani secreta latent, ut porrigat haustum
 Illa sibi, potest: mox officiosa, jubentis
 Ocyus exequitur Domini mandata, trahitque
 Ex puteo gelidas, & Christo porrigit unctas.
 Hoc dabat obsequium monitis salvantibus an-
 Me Solymis reducem, reficis bona foemina potest.
 Non ingratus ero, tibi propinabo salubres
 Æternæ vitæ latices: hic limpidus amnis

Absterget maculas animæ, fordésque. Profectò
 Si tibi constaret, quis te dignetur honore
 Alloqui, vivas peteres tu forsitan undas,
 His putei lymphis meliores. Fœmina dixit:
 Tu vivos latices te spondes esse daturum,
 Cùm te, præterquam quòd fit fons altior, omnis
 Hydria deficiat: nunquid tu major es ipso
 Nostro Patre Jacob? qui tali fonte refecit (rum.
 Se, genitósque suos, pecorúmque armenta suo-
 Respondet Jesus: quem fons hic recreat, ille
 Indomitâ redeunte siti torrebitur ultrâ;
 Sed cui dono meis gelidam de fontibus, illum
 Nulla sitis poterit redeuntibus urere flammis.
 His ita præmissis subjungit: Vade, tuúmque
 Huc mihi siste virum. Mulier confusa reponit,
 Se nescire virum sociali fœdere junctum.
 Haud ignoro tui miseranda pericula fati,
 Christus ait: nam quinque viris orbata fuisti;
 Et quo nunc frueris thalami conforte, vir iste
 Non est legitimo tibi consociatus amore.
 His mulier convicta refert: Te credo Prophetam,
 Instrue me fragilem: nostri voluêre parentes
 Hoc ut adoremus Superos in monte; vicissim
 Judæi perhibent, Solymis debere litari,
 Servirique Deo? Christus respondet eidem:
 Hora venit, quâ nec super horum celsa jugorum,
 Aut Hierosolymis holocausta litare licebit.
 Vos Samaritanos latet usque scientia veri
 Numinis; Hebræis patet hæc: nam vena salutis
 Manat ab Hebræis: sed nunc venit hora beata,
 Quando Dei veri cultores spirituales
 Numen adorabunt: Deus est Ens grande; me-
 Spiritus; hic castâ vult sobrietate timeri. (rúsq;

Nuper

Nuper inaudivi , respondet fœmina , tandem
 Advenisse Ducem promissum Patribus : ille
 Cuncta revelabit. Me contemplare , Redemptor
 Inquit , & invenies Christum venisse , tibi
 Ad fontem Jacob vitæ documenta dedisse.
 Discipuli redeunt, afferre cibaria jussi,
 Et Samaritanam cum Christo multa loquentem
 Mirantur taciti. Mulier festina , relicta
 Ad fontem situlâ, Sicharumque petendo, revela
 Messiam prope tecta Sichar , puteumque morantem
 Indigenæveniunt, Dominumq; humaniter orantem
 Ut Sichari maneat, doceatq; salubria cives:
 Intrat hic oppidulum , binisque docendo diebus
 Afferit Æthereis animarum millia Regnis.
 Inde pedem profert , Galilæaque prata revisit
 Adventatque Canam : mox quidam Regulus illuc
 Appropinquat , cujus cum filius æger in amplâ
 Urbe Capharnaï toleraret mortis agonem,
 Instat apud Dominum, veniat curare jacentem
 Qui solo verbo mox sanum reddidit absens.
 Interea Herodes uxorem fratris adulter
 Adversus legem sibi consociarat : iniquum
 Perstrinxit facinus generosus præco Joannes,
 Mœcha indigestum tacito sub corde dolorem
 Circumagens, certum vindictæ tempus anhelans
 Explorare studet : siquidem facundia Vatis
 Ibat in applausus, nec mens Herodis abhorrens
 Sapius auditi pendebat ab ore Joannis.
 Sed sceleratus amor nihil intermittit inausum
 Insidiosa flagrat pellex & adultera sæva
 Herodem subitis irarum accendere flammis
 Contra Baptistam ; qui magnum dedecus Antipatri
 Aspersisset, ait, damnando proterviter alti

Joan.
4. 46.

Matt.
14

Marc.
6.

Connubium Regis ; quem Majestatis honores
 Pro se , próque suâ thalami consortē , remotis
 Objicibus , deceat Regali jure tueri. (nenum
 Ad minimum , nè forsan atrox mala lingua ve-
 Ulterius spargat, diuturno carcere claudi
 Majestate reum ; secus intractabile vulgus
 Hæc imitaturum famæ convicia , magnum
 Regis in opprobrium. Pellex deterrima mœchum
 Hoc sub prætextu rogat importuna , rapitque,
 Ut mittat justum sub vincula dura Joannem.
 O furor infelix ! ô bellua sæva libido !
 Quanta per immensum parvis infortunia Mundum !
 Ut favire queas , & depopulare pudorem,
 In furvas casti rapiuntur carceris umbras.
 Quem Deus ipse super Patres, veteresque Prophe-
 Et super innumeros mortales extulit ; ipsis (tas,
 Spiritibus Cœli par integritatis honore ;
 Sub matris gremio, nondum productus in Orbem,
 Sanctificatus ; abit sub opaci carceris antra.
 O pellex indigna frui splendore diei,
 Carpere vitales sceleratis faucibus auras !
 Cujus in amplexus cupidas mox porriget ulnas
 Teter Avernalis barathri Tetrarcha. Recede,
 Tartareas meretrix auctura libidine flammæ !
 Carcer erat Divo celeberrimus ambo Joanni,
 Quo per clathratæ rimosa foramina portæ
 Astantem populum sacro fervore docebat :
 Nec tacuit dicenda , licet fera mœcha Joannis
 Quæreret interitum. Sub acerbis casibus illis
 Continuus rumor Christi miracula magno
 Attulit applausu per opaca silentia claustris
 Vatis ad auditum ; licet affirmare nec ausim
 Aut arbitrari , talem tantumque Prophetam

Hæc

Hæc, nullo referente licet, latuisse. Profec
 Sint occulta nimis Cœli commercia; nunqu
 Angelici vigiles, quibus est custodia Mundi
 Demandata, queunt celeri quæcunque relatu
 Per Mare, per Terras, per dissita climata, Cœ
 Permittente, suis aperire clientibus? unde
 Hic quoque Zacharides, licet agnovisset abunde
 Se Præcursorem Domini adventantis haberi;
 Attamen ut toti testatum redderet Orbi,
 Advenisse Dei, salvantis sæcula, regnum,
 Luc. Ad Salvatorem miracula mille patrantem
 7. 19. Discipulos misit, comi bonitate rogatum,
 An post ejectos Cœlesti sede superbos,
 Captivos Limbo Patres, aliósque fideles
 In vacuas sedes exaltaturus adesset?
 Aut, si salvandi justos dilata manerent
 Tempora, fera novam possit sperare salutem
 Posteritas? missi sibi demandata Magistri
 Fusiùs exponunt, super inquisita rogando
 Responsum Domini, qui magnâ laude Joannis
 Extollit vitam, zelum deprædicat, ipsis
 Anteferendo virum tantâ virtute Prophetis.
 Ad circumstantes mirâ gravitate loquendi
 Conversus cœptum sermonem promovet; int
 Dogmata curando languentes, fæce leprosa
 Infectos, cæcos, claudos, Cacodæmone pressos;
 Defunctosque jubet vivos exire sepulchris;
 Denique Legatis, quos veri Præco Joannes
 Miserat, injungit, Joanni dicere, quanta
 ipsi vidissent audivissentque stupenda:
 Ex quibus haud dubio possit deducere sensu,
 Quid sit credendum de se, rebûsque supernis
 Esse beatificâ fruituros sorte, subinfert,

Qui sibi fidenter submittant colla monenti,
 Magna nimis probitas, humilisq; modestia Christi!
 Noluit explicitis Deitatem prodere verbis;
 Sufficiebat enim, solitâ brevitate, sagaci
 Indigitare viro Cœli secreta. Sciebat
 Optimus hic Vates, qualis vox lapsa supernè,
 Cum baptizaret Jesum Jordanis in undâ:
 Illa sonabat enim, removens vaga nubila Cœlo,
 Divinâ gravitate palàm, quem tingeret amne,
 Esse Dei Natum. Nos quanta modestia ducit?
 Myrmidones cupimus celsos superare gigantes:
 Nobilis ut Baro, Baro Comes ambit haberi,
 Et Comes exofus Comitem cupit esse Ducali
 Insignis titulo; Dux exaltatus abundè,
 Ad Regum diadema volat; Rex Cæsaris ambit
 Illustres Aquilas. Majorum tempore quondam
 Sub Gentilismo statuit super Æthera Cæsar
 Exaltare thronum, Divinâque Regna supremi
 Dimidiare Jovis. Fausti lætentur Achivi!
 Pauper enim Christus, præcelsus origine, celat
 Grande decus patrium; cupiens ostendere pressis
 Paupertate, sui regni magnalia. Demum
 Significat missis à præcurfore Joanne,
 Regna beata Dei quòd polliceatur egenis.
 Ergo malis pressi vel paupertate, procellas
 Adversæ fortis pacato corde feramus.
 Nemo solet plausu semper durante beari
 Hic & in æternum: Cœlum lucremur amando
 Aspera fata: suos Mundus sublimet amicos;
 Nos ærumnarum tolerantia ducet in altum.
 Christus Discipulis, quos ablegaverat illa
 Gemma Prophetarum, Patrùmque corona Joannes, Luc. 7.
 Dimissis, sacrum vitæ morùmque rigorem, 24.

Quo

Quo vir tam sanctus totam Jordanis eremum
 Condecoravisset, multo sermone revolvit.
 Ignivomis Vati vecto super astra quadrigis
 Comparat; Angelicum deprædicat esse ministrum
 Qui sibi strata viæ dignus Præcursor adornet
 Nullus, ait, novit, qualis quantûsve Propheta
 Hic sit Zacharides: rigido vestitur amictu,
 Et sua continuo gemitu jejunia pascit.
 Hic Athleta Dei latebris eductus eremi
 Ostendit, quanto deceat sudore mereri
 In terris vitæ Cœlestis præmia. Perge
 Indefesse pugil! rape per mea funera vitam
 His vix attentis pars adversaria jungit
 Pseudo-Prophetarum doctrinæ dogma Joannem
 Et Phlegethontis, ait, auxiliantibus umbram
 Hanc rigidam vitæ methodum prætexere fallax
 Progenies Orci, Satanæque vaserrima pestis,
 Quæ ratio, vel causa movet tua pectora, Christus
 Si quandoque suis jejunia stricta remittit,
 Mox culpare; simul, dum jejunando Joannem
 Emacerat vires, hunc infimulare rigoris
 Illiciti? quis vestra potest convicia linguæ
 Evitare satis? Jesu Via vera! loquatur,
 Dum tua jussa sequor, Mundus perversa; silet
 Ultima quando dies abscondita cordis apricam
 Proferet in lucem, fraudumq; abscondita pandam

POESEOS SACRÆ ET PARTIS TERTIÆ
 INDUCTIO TERTIA.

S. MATTH. CAP. 14.

Die autem natalis Herodis saltavit filia Herodiadis in
 medio, & placuit Herodi. Unde cum juramento pollicitus
 est ei dare, quodcumque postulasset ab eo. At illa præcepit
 mittere à matre sua, da mihi, inquit, hic in disco caput Joannis Baptistæ